

בס"ד כג' אדר ב' ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 18:41
 צאת השבת - 19:33
 רבנו תם - 20:19
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 811
 @ "מברכין החודש". ברכת האילנות מיום שבת הבאה.
 @ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום שבת הבא. הקב"ה יחדשה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות בריאות והצלחה וגאולה קרובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"ד: "ויהי דבר" (יחזקאל לוי)
מוציאין ב' ספרים

פרשת שמיי
שבת פרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית ב-20:30
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלעיני הפרשה:
 < ביום השמיני אחרי שבעת ימי המילואים, ברי"ח ניסן, הקריבו את הקרבנות.
 < אהרון מברך את העם, ואש יצאה מלפני ה' ואכלה את הקרבנות.
 < נדב ואביהוא, בני אהרון חטאו ומתו באש.
 < הוראות לכהנים, איסור שתיית יין בקודש, ומתנות כהונה שיקבלו.
 < דינים על טומאת בעלי חיים האסורים באכילה ובמגע, וסימני טהרה בחרקים.
"יין ושכר אל תשתה"
 ר' שלום סובל פירש: כמובן אסור לשתות ולהגזים! אבל יש 5 מקומות ששמחה בהם לשתות. "אתה ובינך" = יום חתונת הבן. "בבואכם אל אוהל מועד" = חנוכת הבית. "להבדיל בין הקודש לחול" = בקידוש והבדלה. "ובין הטמא לטהור" = פורים. "ולהורות את בני ישראל את כל החוקים" = סיום מסכת. אלה מועדי שתיית יין.
"ואת אלה תשקצו מן העוף... את בת היענה"
 למה כתוב בת היענה ולא יענה? מפני שאי-אפשר לאכול את היענה, כי כשהיא זקנה היא קשה כעץ כיון שאוכלת אבנים וזכוכיות, ורק כשהיא קטנה אפשר לאוכלה (חז"ל, תורה-תמימה). ויש אומרים שאין בהם זכרים, לכן כתוב בלשון נקבה.
"כי היום ה' זראה אליכם"
 הרמ"ע מפאנו כתב: שיש לפרש את הפסוק ע"פ דברי רבותינו בתלמוד (מנחות ק'): שאהרון מקריב קרבנות מלמטה, ומיכאל המלאך מקריב מלמעלה, ודבר זה רמוז בתיבת "נראה אליכם" שאותיות "נראה" הן אותיות "אהרן", ואותיות "אליכם" הן אותיות "מיכאל", לרמוז שאדם עושה פעולה למטה וכנגדו בשמים פועלים אותה פעולה. כמאמר הבעש"ט הקדוש: ה' צילך על יד ימינך, כפי צורת היד שאדם מושיט כנגד השמש, כך תראה חותמת הצל על הארץ.

"ויקחו את אשר צוה משה"
 כתוב בפרקי דרבי אליעזר שיש לאדם שלשה חברים, אשתו ובניו, ממנו, ותורה ומעשים טובים שקיים, ובשעת פטירתו מבקש מאשתו ובניו שילווחו ואינם יכולים וממונו ג"כ אינו יכול ללוותו שנאמר "כי לא במותו יקח הכל", ומי מלווה אותו? תורתו ומעשיו הטובים שנאמר "והלך לפניך צדקך". וזה רמזו כאן בפרשת ויקח' את אש צות סופי תיבות 'תורה', וגימטריא 'גמילות חסדים' (611). וזה מה שאנו לוקחים איתנו למעלה.
"וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם" (טו כ"ב)
 מכאן רמז למה שאמרו המקובלים, כי אף על פי שהכהנים חייבים לשאת שתי ידיהם לברכת כהנים, בכל זאת צריכה יד ימין להיות גבוהה במקצת מיד שמאל, אף כי "וישא ידו" - את שתי ידיו - בכל זאת כתיב ידו. לפי שיד ימין, היה מגביה יותר. (בית יוסף)
"ואת החלב ואת הכליית ואת היותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה"
 החלב הוא השומן המביא את האדם לידי גסות הרוח, והוא הסיבה שטבע האדם, גס ומתגאה, "וישמן ישורון ויבעט... הכליות הם מקור העצה, הוא שאמרו כליות יועצות "צרפה כליותי ולבי" (תהילים), אף לילות יסרוני כליותי" (תהילים טז)
הכבד ממנו הנפש המתאוה המתפשטת באדם והיא המולידה החימה והכעס ומבקשת שררה ותענוגי הגוף. כל זה היה מקטיר לצפון "כי משם תפתח הרעה", והכל בא לכפר על חטא האדם היוצא משומן החלב ומחשבת הלב ומתאוות הכבד.

פינת הניבים והפזמונים
אליה וקוץ בה = דבר טוב אולם יש בו קצת רע. **אליה** = החלק השמן של זנב הכבשה, אשר מפריע לגוזזי הצמר.
דוגמה: החליפה נפלאה ומדהימה, אבל אליה וקוץ בה - מחירה שנים-עשר אלף ש"ח.
מקור: לשאריית נחלתו לא החזיק לעד אפן [מיכה ז, יח] - אמר ר' אחא בר חנינא, אליה וקוץ בה: "לשאריית נחלתו" ולא לכל נחלתו [ראש השנה, יז]. (ניבוכון)

לע"נ הצנוע והענו **אלברט לוי** ז"ל
 בן גלדיס ויצחק ז"ל שנפטר טז' אדר ב' תשע"ו
 יהי רצון שימליץ טוב בעד כל משפחתו

הסידור ממשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"הידושו": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני "פרשת פרה" עד פסוק ל"ב "והנפש הנוגעת תטמא עד הערב". ולדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצוות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לו "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה: "וזרקתי עליכם מים טהורים וכו'"

ג. ציבור ששכחו ולא קראו פרשת פרה, יש אומרים שיש להם תשלומין בשבת הבאה, ויש חולקים. והעיקר להלכה ולמעשה שיקראוה בשבת החדש, באופן שלאחר קריאת הפרשות, יקראו בספר שני פרשת פרה בברכותיה, ובספר השלישי יקראו פרשת החדש, ויפטירו הפטרת פרשת החדש.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך ילדים זה אתגר

ילד טוב זאת ברכה לאבא ולאמא לעולם ועד, אל תסתכלו על הרגע כי הרגע אתם אולי לא רואים את הדברים אבל בעתיד כן. כשהילד עדיין קטן צריך לשים אותו בבית ספר תורני עם חינוך ליראת שמים, מידות טובות, דרך ארץ, כבוד, אהבה, שמחה, אהבת ישראל, קדושה וטהרה. חבל להפסיד את זה, גם אתם יכולים לזכות לאושר הזה למה שתפסידו? הנשמות של הילדים קולטות מה שמכניסים להם ומלמדים אותם בילדות וזה נשאר להם לעולם ועד. הילדים שלנו - הבנים והבנות שכל חיינו אנחנו רק עמלים בשביל לגדל אותם. כל הפירות שאנחנו אוכלים ונאכל בעולם הבא הם באים בזכות אותם ילדים. כמה אנחנו רוצים לרוות מהם נחת? כמה אנחנו רוצים שהם יהיו באמת שלנו ואיתנו לאורך ימים ושנים? בגמרא מסופר: אמר רב יהודה אמר רב: מהו שכתוב בדברי הימים: "אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו!" אל תגעו במשיחי - אלו תינוקות של בית רבן, ובנביאי אל תרעו - אלו תלמידי חכמים.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

"קול חן וקול אמה, קול חן וקול לב"
 מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו הרב אבישי והנה דמארי הי"ו דוד ומיני יודי הי"ו לנישואי ליאב עם עדה מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויוכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
 לדניאל ותמר יצחק פור על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלח ידיהם. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. רפואה שלימה וזיווגים הגונים לכל ילדיהם ויתגשמו משאלותם לטובה

כל הישועות והברכות
 כלשונואל וביבי דוידי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה, ירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולהבדיל לעיני רחמים דוידי בן דוד שהשבוע פקידת שנתו

ברכות ואיחולים לפסי"ט
 כח"י וכמשיפחת דוידי בהגיע הבנים אור ועידו נ"י למצוות. יהי רצון שיעלו במעלות התורה והיראה. שיתברכו ברוחניות בשמחות ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם וברכה למנשה ומרים דוידי שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 לארי ופרחנא סטידיאן על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, ברכה והצלחה בכל משלח ידיהם. רפואה שלימה לכל ילדיהם, ירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
 ליעקב ורחל מוסאי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לאושר פרנסה טובה, רפואה שלימה לכל ילדיהם, ליובל, אלון, ארז ותומר ירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ולרפואת האווי בת ננה.

"קול חן וקול אמה, קול חן וקול לב"
 מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו מרדכי והנה מוסאי הי"ו אליהו והנה אלושי הי"ו לנישואי אריאל עם אהי מנבית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויוכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
 לאברהם ורבקה קטרי שיזכו לאושר ופרנסה טובה, רפואה שלימה לכל ילדיהם, וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזיווג הגון ליעל וברכה והצלחה לאביאל ונריה

בשורה בשימחה
 תפילת מנחה מוקדמת תתקיים כל ערב שבת בבית הכנסת "יחזקאל הנביא" מפלג המנחה. שעה וחצי לפני כניסת השבת.

ברכות ואיחולים לפסי"ט
 רחמים דויד בן דוד ז"ל ביום שני כה' אדר ב' פקידת שנתו 17:45 - עליה לבית העלמין. 18:30 - מנחה דברי תורה, ברכות וערבית בביהכ"נ הכנסת "אוהל מועד"

לעיני הצנוע והענו
 אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל ביום שבת אי ניסן פקידת שנתו
 לעיני הצנוע והענו יצחק בנאי בן רחמים ולאה ז"ל ביום שלישי כו' אדר ב' פקידת שנתו.

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהב בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ו ניתאי ביטון בן שירן הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבית לאה בלקר בת מרסל מנבית שרה מוסאי בת סרוור מנבית סיגלית כלימי בת דינה מנבית רזיה סינדיני בת חוה מנבית	הרה"ג יורם-מיכאל אברגיל בן יונה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייקה טחלוב בן שירן ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטובל בת שמחה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל
---	---	---	--------------------------------

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות הגעלת והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.
יש מספר דרכים לבליעת חמץ:

- ע"י אש בלי מים.
- ע"י בישול בכלי ראשון.
- ע"י בישול בכלי שני.
- ע"י שהייה ארוכה של החמץ בכלי.
- ע"י שהיית חמץ חריף בכלי.

ב. הכל שנתנו חז"ל להכשרת כלים הוא: **כבולעו כד פולטו**, דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירו, בכבוש, בחריף הִכְשֵׁרוּ כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירו כדלהלן וטוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [ע"י שו"ע תני"א ס' ו']

ד. **אין מגעילים כלים בחול המועד פסח**. אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח יכשיר על ידי ליבון. [ע"י רמ"א תנ"ב ס"ע א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [ע"י כה"ח שם ס"ק כ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו.

ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מגעילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומְשַׁהֵים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיפלוט הכלי את החמץ אשר בלע ובוזה הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגרדת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה**.

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ובפרט בין הידיות לסירים. ואם מחוברים ע"י הברגה יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם**.

וטוב לכתחילה להכשיר את הכלים בשעה שעדיין החמץ מותר באכילה ולא ימתין עד לרגע האחרון.

ח. טוב להניח בתוך כלי ההגעלה אפר או מעט סבון וכד' בכדי לפגום את הטעם של המים.

ט. סיר לחץ צריך הגעלה, וגם הגומי שבכיסוי, יש להגעילו לאחר שינקוהו היטב, ואין מועיל לו עירו מכלי ראשון. [חזון עובדיה פסח עד]

י. פלאטה חשמלית די שישפוך עליה רותחים מכלי ראשון, לאחר שינקה אותה היטב מכל חשש חמץ בעין.

יא. מחבת שמטגנים בה בלי שמן כלל, אין להכשירה בהגעלה וכיון שאי אפשר בליבון לא ישתמש בה בפסח.

"מכל מלמד" השכלתי...

כח הדיבור - פרשת שמייני

"ויאמר אל אהרון קח לך עגל בן בקר ואיל לעולה תמימים והקרב לפני ה'". אומר רש"י להודיע שמכפר לו הקב"ה על ידי עגל זה על מעשה העגל שעשה... רואים בפסוק כפרה על מעשה העגל וכן רמז על מידת הגאווה ועל מידת הענווה.

שעיר עזים אותיות **עשיר מעזי** דהיינו חושב הוא שבעל המאה הוא בעל הדעה ומעזי ומרים קולו ומתגאה על הבריות. לכן נאמר "קחו שעיר עזים לחטאת" דהיינו לכפרה "ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה", רומז על מידת הענווה שנאמר **תמימים**. "לעולה" הכוונה שמרגיש תמיד למטה בענווה ושואף להתעלות במדרגות הקדושה... ויאמר משה זה הדבר

אשר צוה ה' תעשו. וירא אליכם כבוד ה'. אומר רש"י כי היום ה' נראה אליכם להשרות שכינתו במעשה ידיכם. ידוע בקבלת התורה כפה עליהם הר כגיגית. אם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם תהיה קבורתכם. דהיינו הברית הזאת קיימת לעד ומה מבדיל את עם ישראל משאר האומות בעולם. אלה התורה והמצוות והשכינה שתשרה במעשה ידיהם של עם ישראל. לכן בא הפירוש רש"י **ורא אותיות ראו** עם ישראל לכל אלה... ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבלו אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח... ידוע ששולחנו של האדם דומה למזבח שנאמר וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' שאומרים לפני ברכת המזון. לכן צריך האדם להתנהג בדרך ארץ בישיבתו בשולחן. במאכלו. ולא ליצנות **בדם**=ר"ת **מדבר דברים בטלים**... וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אליהם דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו... מכל אשר במים... ואת אלה תשקצו מן העוף... ואת **הדוכיפת** אותיות **תודה כפי היכולת** שלך גם בזמנים הקשים... אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ. זהו רמז לשולחן לא רצוי. שיושב בחבורה ואוכלים ושותים עוף ושותים יין מה נותר לעשות להתחיל לדבר שנאמר נכנס יין יצא סוד. ולא מכירים את הפסוק במשלי העוף יוליד את הקול. ואיזו חתיכה של עוף אוכלים: כרעים. ומגיע גם תורם של הליצנים **מכל שרץ**=ס"ת **לץ**. ויושב שם צדיק ונמצא במלחמה עם היצר הרע האם יקום? האם יישאר? אז **כרעים** אותיות **מכריע** ומנתר ברגליו במהירות ובורח מהשולחן. ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו. ידוע שרבים נוהרים במאכלות אסורות כי זה גם טבע האדם לברוח מזה. אבל לא נוהרים ביציאות האסורות מהפה. ישנו רמז בפסוק. ושקץ יהיו לכם דהיינו דיבורי לשון הרע ורכילות או שמיעה שלהם. כך צריך לברוח מהעברות הנ"ל ועוד רמז מבשרם דהיינו מבשרם מלשון בשורה לכולם את אשר ראה והאדם עליו מדברים נשפך דמו **ושקץ** אותיות **שוק** חטף שהוציאו עליו שם רע וגם אותיות **קץ** שם לחייו. לכן באה האמירה

" ואבותינו סיפרו לנו "

חתן לשעת חירום

"החתונה תערך בע"ה שבוע לפני חג הפסח" הודיע רחמים לידידו היקר. "בוודאי, אגיע" שמח אבישי. האולם שנבחר לטקס הקידושין "כרם פוריה" היה מרחק הליכה של חצי דקה משיבת "פעמי גאולה". אבישי המתמיד מבין השניים, היה ביישן מאין כמותו. המשגיח טען שהביישנות שלו מעכבת. והוא צדק. "קודם שרחמים יתחתן, אחר כך אצא לשידוכין" אמר אבישי למשגיח. "אני לא מסוגל להיפרד ממנו ראשון, למרות שאני גדול ממנו".

הבשורה על נישואיו הקרובים של ידיד נפשו הכניסה את אבישי לכוננות. לא היה לו ספק שמיד אחרי פסח ראש הישיבה יקרא אותו לסדר, על כל המשתמע מכך. הוא יאלץ להתגבר על הביישנות הטבעית ויתחיל לפעול להקמת מעונו.

ליל החתונה. השעה שמונה בערב. אולם "כרם פוריה" מלא מפה אל פה. החופה נקבעה לשמונה וחצי... הדקות חלפו בעצלתיים. הכלה שושנה היתה ישובה על כיסאה המוגבה לבושה בשמלה מלכותית, צנועה ולבנה, מחבקת את חברותיה וודותיה כשמוסיקה חסידית רועת באוויר. כבר רבע לתשע, החתן לא מגיע. תשע. איפה החתן? הרבנים כבר פה. המשגיח, ראש הישיבה, כל התלמידים. איפה החתן?

הורי החתן מודאגים. השעה כבר 21:30. הכלה אף היא נראית מודאגת. מישוהו רץ לישיבה לחפש את רחמים החתן. אבישי החברותא היה רכון על הגמרא. הוא ביקש מאחד התלמידים הצעירים שכאשר החתן יגיע, ירוץ ויקרא לו, כי הוא לא רוצה להפסיד את ההספק היומי שלו במסכת כתובות.

21:45. התלמיד הצעיר נכנס לישיבה ושואל "אולי ראית את החתן שלנו רחמים?"

אבישי זוקף ראשו, מביט על שערון הקיר "עוד מעט עשר, מה? הוא לא הגיע? חיכיתי שיקראו לי לחופה..." מלמל אבישי. התלמיד ירד ואף לראש הישיבה. "לא מצאתי אותו בישיבה, גם לא בחדר שלו בפנימיה".

מישהו הבחין שהכלה מנגבת דמעה. אמה של שושנה נצמדה לבתה מרוגשת לוחשת לעצמה "אני מתפללת שלא קרה לו אסון".

הוריו של רחמים ואחיו ניסו לשחזר את השעות האחרונות. הוא היה בחנות הבגדים, הוא נסע לקנות שערון, הוא היה אצל הספר, הוא הלך לישון אחר-הצהרים בחדרו בישיבה.

הרב יוחננוב ניגש להורים וניסה לדובב אותם. הם לא ידעו מה להשיב. שומרו של החתן ביומו הקדוש טרם החתונה היה חברו משיעור ג': "בשעה 15:18 הוא נכנס לנוח בחדרו ואני עליתי לבית מדרש ללמוד קצת. בשעה שבע בערב הגעתי לחדרו בפנימיה, אבל הוא לא היה שם. חשבתי שהוא יצא אולי לטטיבל הסמוך להתפלל מנחה. אבל... מאז נעלמו עקבותיו". הסיפור הזה התרחש לפני כ-15 שנים, קצת לפני עידן הפלאפונים, כך שהתקשורת לחתן הנעלם לא היתה פשוטה.

ראש הישיבה הרב יוחננוב והמשגיח הרב גולדרינג צעדו מודאגים לעבר פתח היציאה של האולם, ונכנסו למשרד הריק של ההנהלה. השניים הסתודדו ביניהם נבוכים מאד. "אז מה עושים?" שאל המשגיח ומבחין באורחים מודאגים נעים אנה ואנה, פה ושם נשמעה גם אבחת בכי מכוון עזרת הנשים.

לפתע נכנס לאולם שליח גבה-קומה חבוש קסדה ובידיו מעטפה.... (המשך אי"ה בשבוע הבא)

הם היו חברים ואוהבים בלב ובנפש. החברותא שלהם היתה לשם ולתהילה בישיבה הירושלמית "פעמי גאולה", וכשהם התנצחו ביניהם על סוגייה בגמרא, התקרה הקירות והחלונות איימו להישבר. הם לא ריחמו איש על רעהו במהלך הלימוד, ולמביט מן הצד נדמה היה כאילו מדובר בשני אויבים מרים, אך כמאמר הכתוב "את והב בסופה", הם נפלו פעם אחר פעם איש על כתפי רעהו כאוהבים, לאחר ליבון הסוגייה ומציאת שורש האמת.

רחמים בן ה-23, ואבישי בן ה-24, היו צמד חמד של הקיבוץ בישיבה המפוארת, אך מה לעשות, על פי שערון החול של עולם השידוכין, הם הוגדרו כ"מעוכבי שידוך". למה? ככה.

אלא שמשגיח הישיבה הרב שמריהו גולדרינג טען פעם אחר פעם באוזני ראש הישיבה, שהשניים כבר הגיעו לפרק ה"איש מקדש", ומה חבל שראש הישיבה מישאל יוחננוב, אינו דוחף אותם להיפגש ולמצוא את העזר כנגדו. הרב יוחננוב ידע למה הוא מעכבם. "תראה ידידי ר' שמריהו, הם כל כך מוצלחים, וכל כך פורחים, זה זמן מצוין להתעלותם למרות גילם הבורג יחסית, בוא נמתין עוד חצי שנה והם בעצמם יבקשו ממני לצאת לשידוכין".

הראשון שפנה לראש הישיבה היה דווקא רחמים הצעיר. רחמים היה גם המבריק מבין השניים, קושיותיו וסברותיו היו לשם דבר. הוא גדל בבית הוריו התל-אביביים, אנשים פשוטים עמלי כפיים, ששאפו לזכות לבן תורה ועשו הכל כדי לשלחו למוסדות חינוך חרדיים מעולים. כבן אמצעי היה ילד מפונק, והרבה קשיים ולבטים עברו עליו במהלך לימודיו בישיבות ובפנימיות, ובגיל 18 היה אחד מן הצורבים הבולטים בישיבה. "עדין לגדולות" אמר ראש הישיבה למשגיח, "אסור להוציא אותו מוקדם לשידוכין, עד שימלא כרסו בש"ס ופוסקים והיה כאחד הגדולים בארץ".

"כבוד הרב, אני מרגיש בשל להשתדך...", משפט זה שנאמר בביישנות, פתח סידרה של פגישות תכופות עם שידוכות. אבל רק פגישה אחת עם כל אחת, לא יותר מאחת. במשך שנה נפגש רחמים עם שש בנות מבתים טובים, ולא מצא עמן שפה משותפת. האכזבות היו מנת חלקו, והוא היה כבר קרוב לייאוש. הפגישה השביעית עם העלמה שושנה אלישויב, בתו של רב חשוב ומגיד מישרים באחד מישובי הדרום, עלתה יפה. השניים מצאו שפה משותפת והרבה נושאי שיחה קלחו בשטף נינוחות ועדינות. "היא מתאימה ל"י" הרהר רחמים בפגישה השלישית והודיע לשדכן "אני מסכים להתחתן". ראש הישיבה הרב יוחננוב ערך בדיקה משלו והודיע לתלמידו: "יישר כח, מדובר במציאה מופלאה ממש, הן במידות והן במעשים טובים, אני מאושר בשבילך, מזל וברכה".

העלמה אלישויב אף היא ענתה בחיוב, ומכאן ואילך נפתח תהליך מואץ של הכנות לחתונה, המוכר היטב היטב למי שעבר אותן, ואין כאן מקום להאריך. אבישי היה מאושר בשביל החברותא שלו. הם התחבקו ארוכות ואיחלו זה לזה הצלחה בחיים.